

[Søren P. Larsen.]

Linie, men det forbyr mig, at Det radikale Venstre har kunnet tiltræde et Forslag, der opretholder denne skarpe Deling. Da vi drøftede dette Forslag ved første Behandling, var det naturligt, at vi pegede paa, at man kunde gaa en af to Veje: enten helt at udelade de forsikrede, saaledes at Hjælpen blev ydet til alle uden for Alders- og Invalidere kredsens Kredse, eller ogsaa at give Lovforslaget en Tilføjelse, saaledes at de, som laa uden for de arbejdsløshedsforsikredes Kredse, men som meget vel kunde være i en betydende Trang paa Grund af Brændselsprisernes Stigning, ogsaa kunde opnaa en Hjælp gennem dette Lovforslag. Det er dog urimeligt, at Enken, Landarbejderen, den lille Haandværker, Lappeskomagere i den lille selvstændige Forretning, som maaske tjener mindre, end mange af de arbejdsløshedsforsikrede har tjent i Sommermaanederne, og som meget vel kan befinde sig i stor Trang, hvad angaar Brændsel, skal være daarligere stillede end den øvrige Del af Befolkningen. Derfor har vi stillet vort Forslag i § 3.

Dertil kommer yderligere, at i det Øjeblik man er klar over, at en Brændselshjælp skal ydes, saa rejser Spørgsmaalet sig, hvem der skal betale. Vi ved jo fra Forelæggelsen af Finanslovforslaget, at den højtærede Finansminister har 27,4 Mill. Kr. i Overskud. Vi ved, at der var radikale Kredse, jfr. „Politiken“, som, da dette store Overskud blev offentlig bekendt, var inde paa, at nu var Tiden maaske inde til en Tilbagebetaling af for store erlagte Skatter. Det blev afvist meget kategorisk fra socialdemokratisk Side, og vi øjner derfor ingen Vej der, men i det Øjeblik Kommunerne stilles over for Merudgifter paa Grund af Brændselsprisernes Stigning og den Trang, der er til Stede, saa rejser Spørgsmaalet sig, hvem der skal udrede den største Del af den Hjælp, som vi fra alle Sider erkender maa ydes i denne Tid, og det forekommer os naturligt, at det bliver Statsmagten, der ligger inde med Millionerne, der her yder den mest betydningsfulde Hjælp. Naar man ser paa Kommunernes vanskelige Stilling, er der sikkert ikke mange Kommunalmedlemmer her i Tinget, der vil sige, at Kommunernes Forhold økonomisk set er saaledes i Øjeblikket, at der ikke er Grund til at række dem en hjælpende Haand. Vi har haft ikke saa faa Sammenbrud af økonomisk Art ude i Kommunerne, og det nytter ikke, at vi paa Rigsdagen vedtager Love og sender dem ud til Befolkningen, naar der er Kommuner, hvis Kasser praktisk

talt er tomme; og selv om saadanne Kommunalbestyrelser gerne vil opfylde Lovens Bestemmelser — og hvem bøjer sig ikke loyalt for Lovene her i Landet? det bør vi jo alle —, saa vil Nødstilstanden i Kommunen meget let gøre det vanskeligt for dem at udbetale den Brændselshjælp, som Regeringen ønsker udbetalt i nærmeste Fremtid. Derfor foreslaar vi i § 4, at Staten afholder de Udgifter, som er forbundet med Brændselshjælpen til Alders- og Invalidere kredsens Kredse. Saa snart dette Lovforslag er vedtaget, kan jo enhver Kommunalbestyrelse hurtigt tælle op, hvor mange der falder ind under § 1, og paa behørig Maade dokumentere sit Krav om Tilskud fra Statskassen. Jeg henstiller til den højtærede Regering, at den saa fremmer Ekspeditionen bedst muligt, saaledes at Midlerne snarest kan tilstilles Kommunerne, saa Pengene kan komme til Udbetaling. Arbejdsløshedskasserne faar jo et meget betydeligt Tilskud fra det offentlige. Tilskudsprocenten var, efter hvad der stod i det oprindelig forelagte Lovforslag, 86. Efter de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, ligger det vist saaledes, at Tilskudsprocenten, hvis vi tager Arbejdsløshedskassemedlemmer, der betaler Kontingent efter en gennemsnitlig Indkomst af 2 500 Kr., er 96, saaledes at der, for hver Gang et Arbejdsløshedskassemedlem erlægger 1 Kr. i Kontingent, falder 96 Øre fra det offentlige.

Naar det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne — og det gælder særlig de Arbejdsløshedskasser, hvis Arbejdere har de mindste Indkomster — er saa stort, finder vi det rimeligt, at vi opretholder dog en lille Smule af det Fordelingssystem, som den tidligere Socialminister satte sit Livs Arbejde ind paa at indføre i Kommunerne og i Administrationen, og vi foreslaar derfor i Stk. 2 i § 4, at Staten refunderer de $\frac{7}{10}$ af det Beløb, der finder Anvendelse her, og at Kasserne selv skaffer de $\frac{3}{10}$. Ærede Medlemmer vil forstaa, at naar Kasserens Tilskudsprocent ligger paa 90 og derover, saa er der intet som helst urimeligt i, at de $\frac{3}{10}$ af Udgifterne afholdes af Arbejdsløshedskasserne selv. Endvidere foreslaar vi i Stk. 4 i § 4, at Kommunerne, der nu bliver berettigede til at yde Brændselshjælp til Folk uden for Alders- og Invalidere kredsens Kredse, kan erholde Statstilskud paa $\frac{7}{10}$ af de Udgifter, som de mener bør anvendes til Brændselshjælp til trængende inden for Kommunen.

Vi hørte jo det ærede Medlem Hr. Strøm tale saa smukt om de sociale Udvalgs Evne til at administrere og til at finde Vej